

Til samtlige kommuner, socialtilsynene,
Ankestyrelsen samt andre relevante
myndigheder og organisationer m.v.

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00
sim@sim.dk

Sagsnr.
2020 - 5547

Doknr.
258203

Dato
10-06-2020

Orientering om ophævelse af COVID-19-bekendtgørelsen på socialområdet

Som led i den yderligere genåbning af aktiviteter på socialområdet, der har været droslet ned eller helt nedlukket pga. af den personalemæssige situation hos myndighederne i indsatsen mod COVID-19, har Social- og Indenrigsministeriet ophævet COVID-19-bekendtgørelsen på socialområdet, jf. bekendtgørelse nr. 833 af 10. juni 2020 om ophævelse af bekendtgørelse om mulighed for midlertidig fravigelse af forpligtelser for det offentlige og af privates rettigheder over for det offentlige på socialområdet som led i håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19) (herefter ophævelsesbekendtgørelsen).

Sammen med beslutningen om, at den offentlige sektor fra den 15. juni 2020 er genåbnet i hele landet, medfører ophævelsen, at man på socialområdet nu vender tilbage til normale tilstande, og at myndighederne fremadrettet alene kan behandle sager og træffe afgørelser efter de almindelige regler i serviceloven og socialtilsynsloven.

Ud over, at der, jf. nedenfor, ikke længere kan træffes afgørelser efter COVID-19-bekendtgørelsen, betyder det, at de midlertidige afgørelser og beslutninger, der er truffet efter bekendtgørelsen, bortfalder senest 7 dage efter ophævelsesbekendtgørelsens ikrafttræden. De afgørelser, der oprindeligt er truffet i forhold til borgerne, træder således igen i kraft, og borgeren skal modtage den fulde hjælp og støtte, der i sin tid er truffet afgørelse om. Hvis hensynet til borgeren i den aktuelle smittesituation gør, at dette ikke er hensigtsmæssigt, f.eks. fordi borgeren er i en særlig risikogruppe, skal der træffes en ny afgørelse om hjælp, der kan afhjælpe borgerens behov, efter de almindelige regler i serviceloven.

Ophævelsen af COVID-19-bekendtgørelsen indebærer nærmere:

1. Det er ikke længere muligt for kommunalbestyrelsen at træffe afgørelse om midlertidigt helt eller delvist at undlade at yde rådgivning m.v. efter kapitel 3 i serviceloven eller om midlertidigt at ændre måden, hvorpå rådgivning m.v. gives.
2. Det er ikke længere muligt for myndighederne m.v. på socialområdet at træffe afgørelse om midlertidigt helt eller delvist at undlade at behandle en sag eller om midlertidigt at ændre måden, hvorpå en sag behandles.

3. Det er ikke længere muligt for kommunalbestyrelsen at træffe afgørelse om midlertidigt helt eller delvist at undlade at levere en ydelse, der er truffet afgørelse om efter serviceloven eller lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet eller om midlertidigt at ændre indholdet af ydelsen.
4. Det er ikke længere muligt for kommunalbestyrelsen at træffe afgørelse om, at et planlagt samvær efter § 71, stk. 2-6, i serviceloven midlertidigt udøves på anden måde, herunder ved elektronisk kommunikation. Sådanne afgørelser kan herefter alene træffes efter reglerne i serviceloven, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.
5. Det er ikke længere muligt for myndighederne på socialområdet at beslutte, at almindelige sagsbehandlingsregler i forvaltningsloven, serviceloven, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og socialtilsynsloven eller i regler fastsat i medfør af de nævnte love ikke finder anvendelse. Det samme gælder i forhold til specifikke bestemmelser om sagsbehandling, herunder bestemmelser om gennemførelse af undersøgelser og samtaler m.v. samt bestemmelser om frister og andre garantier bortset fra bestemmelser om klageadgang, i de nævnte love og administrative forskrifter.
6. Det er ikke længere muligt for kommunalbestyrelsen at beslutte, at en afgørelse om undersøgelse efter § 51 i serviceloven eller en godkendt foreløbig afgørelse om undersøgelse efter § 51 i serviceloven eller efter § 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. § 75, stk. 4, 2. pkt., i serviceloven, har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst 3 måneder regnet fra afgørelsen.
7. Det er ikke længere muligt for kommunalbestyrelsen at beslutte, at foreløbige afgørelser, jf. § 75, stk. 4, 1. pkt., og § 75, stk. 5, 2. pkt., i serviceloven har gyldighed i 2 måneder. Det samme gælder i forhold kommunalbestyrelsens mulighed for at beslutte, at fristen for børn og unge-udvalget eller Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, jf. § 75, stk. 6, 1. pkt., i serviceloven forlænges med op til 2 måneder.
8. Det er ikke længere muligt at gennemføre et møde i børn og unge-udvalget ved video- eller telefonmøde i sager, hvor børn og unge-udvalget skal træffe afgørelse eller afgive indstilling efter §§ 68, 68 f eller 74 i lov om social service. Det samme gælder sager, hvor børn og unge-udvalget skal have forelagt en sag til godkendelse efter § 75, stk. 3, i lov om social service.
9. Det er ikke længere muligt for formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget at træffe beslutning om opretholdelse af en afgørelse om anbringelse efter § 58 eller § 75, stk. 1, i serviceloven, hvis behandling i børn og unge-udvalget inden for de frister, der følger af § 62 eller § 75, stk. 3, i serviceloven, ikke er mulig på grund af indsatsen mod COVID-19.

For at give myndighederne mulighed for at indrette sig på, at behandlingen af sager på socialområdet, herunder sagsbehandlingen, normaliseres, er der samtidig indført en række overgangsordninger, som medfører følgende:

1. Kommunerne har en periode på op til 7 dage til at indrette sig på at skulle normalisere forholdene for de borgere, som er omfattet af kommunernes afgørelser og beslutninger efter kapitel 2 i COVID-19-bekendtgørelsen. Det samme gælder for de beslutninger, som de ansvarlige tilsynsmyndigheder (socialtilsynet, kommunerne og regionerne), har truffet efter § 7 i COVID-19-bekendtgørelsen. Der henvises til § 2, stk. 2, i ophævelsesbekendtgørelsen.

2. Kommunerne har en periode på op til 7 dage til at indrette sig på, at skulle normalisere sagsbehandlingen for så vidt angår situationer, hvor et sagsskridt i kommunens sager om udsatte voksne eller i sager om børn, unge eller voksne med handicap almindeligvis forudsætter fysisk fremmøde, f.eks. i form af besøg, samtale, møde eller personrettet tilsyn. Der henvises til § 2, stk. 3, i ophævelsesbekendtgørelsen.
3. Beslutninger, der er truffet efter § 11, stk. 1, 2 eller 9, i COVID-19-bekendtgørelsen før ophævelsen er fortsat gældende efter dette tidspunkt. Dette medfører, at den fristforlængelse, der er truffet beslutning om, fortsat har virkning, sådan at det f.eks. er muligt at færdiggøre en undersøgelse efter § 51 i service-loven inden for den forlængende frist. Det bemærkes i den forbindelse, at de hidtil gældende regler i COVID-19-bekendtgørelsen fortsat finder anvendelse for de beslutninger, der før ophævelsen er truffet efter bekendtgørelsens § 11, stk. 1, 2 og 9. Dette medfører f.eks., at fristen for fornyet behandling i børn og unge-udvalget, jf. COVID-19-bekendtgørelsens § 11, stk. 9, 3. pkt., fortsat finder anvendelse for beslutninger, der er truffet efter COVID-19-bekendtgørelsens § 11, stk. 9, 1. pkt. Der henvises til § 2, stk. 4 og 5, i ophævelsesbekendtgørelsen.
4. Børn og unge-udvalgene har i en periode på op til 7 dage efter ophævelsen fortsat mulighed for at gennemføre møder ved video- eller telefonmøde, jf. § 11, stk. 3, og § 11, stk. 8, 1. pkt., i COVID-19-bekendtgørelsen. Derved er det muligt at afholde allerede planlagte møder på denne måde, sådan at det f.eks. ikke er nødvendigt at udskyde planlagte møder, fordi de i stedet ville skulle gennemføres ved fysisk fremmøde. Der henvises til ophævelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 6.
5. For afgørelser, der før ophævelsen er truffet efter proceduren i de hidtil gældende § 11, stk. 4 eller 5, eller § 11, stk. 8, 2. pkt., i COVID-19-bekendtgørelsen, finder det hidtil gældende § 11, stk. 6, i COVID-19-bekendtgørelsen fortsat anvendelse. Dette medfører, at de sager, der efter proceduren er afgjort af børn og unge-udvalgets formand eller i dennes fravær næstformanden eller evt. af kommunalbestyrelsen, snarest muligt og inden 8 uger efter iværksættelse af afgørelsen skal forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse. Der henvises til ophævelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 7.

Selvom COVID-19-bekendtgørelsen nu er ophævet, og behandlingen af sager og sagsbehandlingen på socialområdet derved skal normaliseres, skal myndighederne på socialområdet fortsat følge sundhedsmyndighedernes retningslinjer for håndtering af COVID-19, herunder opretholde foranstaltninger til inddæmning og minimering af smitteisiko. Dette er bl.a. relevant, når myndighederne afholder fysiske møder med borgere, tilbud, andre myndigheder m.v.

I forbindelse med ophævelsen af bekendtgørelsen opfordres kommunerne, andre myndigheder på socialområdet og tilbud m.v. til at have et helt særligt fokus på de borgere, som har været særligt berørt af nedlukningen af samfundet, og som ikke har modtaget den normale hjælp og støtte i den forgangne periode.

Med venlig hilsen
Anita Hørby